

2008. december 18., csütörtök

80. hangsúlyozza, hogy a Bizottság köteles a partnerországok arra irányuló erőfeszítéseit támogatni, hogy azokon a területeken, ahol költségvetési támogatás alapján közösségi segélyezésben részesülnek, fejlesszék hazai kapacitásukat a demokratikus elszámoltathatóság tekintetében (parlamentari ellenőrzés, auditálás); sürgeti a Bizottságot, hogy robusztusabb és következetesebb módon teljesítse ezt a kötelezettségét; hangsúlyozza, hogy a megfelelően felkészített parlamentáris ellenőrző testületek és számvetőségi intézmények az EU költségvetési támogatás fenntartható hatása elérésének lényeges tényezői; felhív a civil társadalom figyelemmel kísérése és felügyelő mechanizmusainak kidolgozására annak érdekében, hogy ezek rendelkezzenek a megfelelő jogkörökkel az uniós költségvetési támogatás felhasználásának és hatásának nyomon követéséhez;

81. felhívja a beruházási bankokat, többek között az Európai Beruházási Bankot, hogy biztosítsák a konfliktus utáni országokban nyújtott kölcsönök és befektetések, különösen az erőforrásokban gazdag országok esetében, megfeleljenek az emberi jogi és környezetvédelmi normáknak és ne tüzeljék a feszültségeket;

82. elismerően szól az ENSZ újonnan létrehozott Béketeremtési Bizottságának munkájáról; rámutat támogatási kérdésekben a nemzetközi partnerekkel való együttműködés szükségességére, ideértve különösen az ENSZ-t; sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák az ENSZ rendszere számára a megfelelő erőforrásokat, valamint az ENSZ Béketeremtési Bizottsága és más ENSZ testületek részvételével országon belüli folyamatokhoz nyújtott támogatással való elszámolást;

83. hangsúlyozza, hogy a törekeny stabilitású országokban a fejlődéshez nyújtott segély a béke megszilárdításának és a konfliktusok megelőzésének igen fontos eleme, de a fejlődési segély és a konfliktusok leküzdéséhez nyújtott segély nem tartalmazhat katonai eszközöket vagy részeket;

84. javasolja, hogy a konfliktusok utáni övezetekben szolgálatot teljesítő ENSZ-alkalmazottakra vonatkozó magatartási kódex megerősítését, és felhív a zéró tolerancia elvének alkalmazására a békefenntartók vagy a nem-kormányzati szervezetek alkalmazottai által elkövetett nemi erőszakkal szemben;

85. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok és tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek főtákarának, az ENSZ Béketeremtési Bizottságának, az AU Bizottságának, az AU Végrehajtó Tanácsának, a Pánafrikai Parlamentnek és az AKCS–EU KPK-nak.

Zimbabwe

P6_TA(2008)0640

Az Európai Parlament 2008. december 18-i állásfoglalása a zimbabwei helyzetről

(2010/C 45 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Zimbabwe-ről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a legutóbbi, 2008. július 10-i állásfoglalására a zimbabwei helyzetről ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2004. február 19-i 2004/161/KKBP tanácsi közös álláspontban ⁽²⁾ Zimbabwe-vel szemben elfogadott korlátozó intézkedéseket 2009. február 20-ig megújító 2008. február 18-i 2008/135/KKBP tanácsi közös álláspontra ⁽³⁾, illetve az egyes, Zimbabwe-vel szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 314/2004/EK tanácsi rendeletet módosító 2008. december 8-i 1226/2008/EK bizottsági rendeletre ⁽⁴⁾, valamint az Európai Tanács 2008. december 11–12-i, Zimbabwe-ről szóló következtetéseire, melyben komoly aggodalmának ad hangot a Zimbabwe-ban kialakult egyre aggasztóbb humanitárius helyzet miatt,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés által 2008. november 28-án a zimbabwei helyzetről Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) elfogadott állásfoglalásra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0364.⁽²⁾ HL L 50., 2004.2.20., 66. o.⁽³⁾ HL L 43., 2008.2.19., 39. o.⁽⁴⁾ HL L 331., 2008.12.10., 11. o.

2008. december 18., csütörtök

- tekintettel a pánafrikai parlament választási megfigyelő küldöttségének az „Összehangolt választások a Zimbabwei Köztársaságban” című 2008. március 29-i jelentésére,
 - tekintettel az Afrikai Unió 2008. június 30–július 1-jei, sarm-el-sejki 11. csúcstalálkozóján elfogadott, Zimbabwe-ről szóló állásfoglalásra,
 - tekintettel a 2008. szeptember 15-én, a Zimbabwei Afrikai Nemzeti Unió-Hazafias Front (ZANU-PF), valamint a Demokratikus Változásért Mozgalom (MDC) két szárnya között létrejött, a Zimbabwe előtt álló kihívások megoldásáról szóló megállapodásra,
 - tekintettel a Dél-afrikai Fejlesztési Közösségről (SADC) szóló szerződésre és annak jegyzőkönyveire, beleértve a SADC-választásra vonatkozó jegyzőkönyvét is,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Zimbabwe 5,1 millió embert érintő nagyméretű humanitárius válsággal áll szemben, és a lakosság csaknem fele áll az éhínség szélén, mivel Zimbabweban legalább 783 ember halt meg az alapvető vízellátás és higiéniai szolgáltatások összeomlása következtében kitört kolerában és több mint 16 400 ember fertőződött meg, és mivel az élelmiszerhiány következtében több mint 300 000 veszélyesen legyengült embert fenyeget a járvány;
- B. mivel a zimbabwei hatóságok egyértelművé tették, hogy a humanitárius válságnak nem tudnak véget vetni, valamint továbbra is folytatják az ellenzék erőszakos elnyomását; mivel egyértelmű kapcsolat áll fenn a humanitárius katasztrófa és Robert Mugabe azirányú sikertelen próbálkozása folytán bekövetkezett kormányzati válság között, hogy tisztességes és hiteles választásokat bonyolítsanak le, valamint a Thabo Mbeki, dél-afrikai elnök közvetítési kísérletei ellenére fennálló válság befejezése érdekében a nemzeti egységkormány megalakításának elvéről szóló 2008. szeptember 15-i politikai megállapodást tiszteletben tartásuk;
- C. mivel az infláció a régióban eléri a több milliárd százalékot, ami a legnagyobb a világon, és mivel a lakosság 80 százaléka napi 1 dollárnál kevesebből él meg és olyan alapvető dolgokhoz nem jut hozzá, mint az étel és a víz;
- D. mivel a Médecins Sans Frontières (Orvosok Határok Nélkül) nemzetközi humanitárius orvosi szervezet szerint – amennyiben a kiváltó okok megszüntetésével nem akadályozzák meg a járvány kitörését – legalább 1,4 millió ember kaphatja meg a kolerát; mivel a járvány áttejedőben van Dél-Afrikára és Botswanára;
- E. mivel a gazdasági, politikai és társadalmi válság együttvéve különösen a nőket és a leányokat érinti, mivel ők vannak leginkább kitéve a kolerafertőzésnek, ugyanis az ő feladatuk a betegek otthoni ápolása;
- F. mivel Zimbabweban a valószínű élettartam 60 évről férfiak esetében 37, nők esetében 34 évre csökkent az elmúlt évtized során; mivel jelenleg 1,7 millió HIV-beteg él Zimbabweban;
- G. mivel Zimbabweban a politikai válság és az egészségügyi vészhelyzet mögött az emberi jogok fokozódó válsága áll, a legutóbbi egyik ilyen esemény az emberi jogok védőinek sorozatos elrablása volt – Jestina Mukoko eltűnése része az emberi jogi aktivisták zaklatására és megfélemlítésére irányuló módszernek, amelyet valószínűleg a zimbabwei hatóságok számára dolgozó emberek alkalmaznak;
- H. mivel az UNICEF szerint az ország tanárainak csak 40%-a dolgozik és a diákok egyharmada jár csak iskolába; mivel az orvosokhoz és a nővérekhez hasonlóan a tanárok is időszakos sztrájkokban vettek részt, melyeket a rendőrség erőszakkal vert le a békés tüntetéshez való joguk gyakorlása miatt;

2008. december 18., csütörtök

- I. mivel „a nagy öregektől” – ideértve Kofi Annant, az ENSZ volt főtítkárát, Jimmy Cartert, az USA volt elnökét és Graça Machelt, a nők és gyermekek jogainak legfőbb támogatóját – megtagadták a zimbabwei beutazást;
- J. mivel számos afrikai vezető – többek között Desmond Tutu érsek, Ian Khama botswanai elnök és Raila Odinga kenyai miniszterelnök is – felszólította Mugabét a lemondásra;
- K. mivel 2008. december 8-án, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 60. évfordulóján tartott megemlékezésen Nicolas Sarkozy francia elnök az EU nevében felszólította Mugabét a lemondásra, és kijelentette, hogy Mugabe „túszul ejtette Zimbabwe népét”, valamint azt, hogy „a zimbabwei népnek joga van a szabadsághoz, a biztonságához és a tisztelethez”;
- L. mivel Zimbabwe már majdnem teljesíti az ENSZ által 2005 szeptemberében támogatott nyilatkozat feltételeit, nevezetesen azt, hogy nemzetközi „védelmi felelősséggel tartozunk” azok iránt, akik emberiség elleni bűntettek áldozatai;
1. mély aggodalmának ad hangot a Zimbabweban kialakult katasztrofális humanitárius helyzet, az éhínség, valamint amiatt, hogy a Mugabe-rezsim teljes mértékben elutasítja a válságra adandó pozitív választ; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a humanitárius segítségnyújtás jelentős és hosszú távú programja révén ismételtelen fejezzék ki a zimbabwei nép melletti elkötelezettségüket;
 2. megjegyzi, hogy az EU nemrég hagyott jóvá egy 10 millió eurós segélyt, és felhívja a zimbabwei hatóságokat, hogy oldják fel a humanitárius segélyszervezetekkel szemben alkalmazott valamennyi korlátozást és biztosítsák, hogy a humanitárius segély nyújtására az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség elvei szerint legyen lehetőség;
 3. kifejezetten támogatja az említett „nagy öregek” küldöttségének erőfeszítéseit a zimbabwei humanitárius válság enyhítésére; teljesen elfogadhatatlannak tartja, hogy a Mugabe-rezsim megtagadta a beutazóvízumot e csoport tagjaitól, mivel befolyásukat kívánták használni az azonnali és hosszabb távú támogatások országba áramlásának fokozásához annak érdekében, hogy a zimbabwei nép szörnyű szenvedése véget érjen;
 4. határozottan elítéli a Mugabe-rezsim által az MDC tagjai és támogatói ellen elkövetett folyamatos erőszakot; felháborodását fejezi ki az emberijog-védők minapi sorozatos elrablása miatt, és felhív a zimbabwei békeprojektek (ZPP) vezetőjének, Jestina Mukokónak, Harrison Nkomo, vezető emberi jogi ügyvéd bátyjának, Zacharia Nkomónak, a zimbabwei békeprojekt területi koordinátorának, Broderick Takawirának, a zimbabwei békeprojektekben sofőrként dolgozó Pascal Gonzónak és az MDC számos tagjának, valamint civil társadalmi aktivisták azonnali szabadon bocsátása érdekében; és felhív ezen rablások elkövetőinek felelősségre vonására;
 5. üdvözlöi, hogy az EU nemrég bővítette a Mugabe-rezsimmel kapcsolatos tilalmi listáján szereplő személyek körét, és kéri, hogy egészítsék azt ki a Mugabéhoz hű további kulcsszereplők nevével, többek között a ZANU-PF volt vezető miniszterének, Florence Chitaurónak nevével, aki láthatólag most Londonban él, nem hajlandó Mugabét elítélni és akadálytalanul utazgat Zimbabweba;
 6. felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy vegye fontolóra célzott szankciók kivetését (utazási tilalmak és eszközök befagyasztása) Mugabe, valamint az erőszakban aktívan részt vevő személyek és az emberi jogokat megsértők ellen; különösen felhívja Kínát, Oroszországot és Dél-Afrikát, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsában támogassák a Mugabe-rezsim elleni szigorú intézkedéseket, és jelezzék az afrikai kormányoknak, hogy nem hajlandók tovább támogatni Mugabe rezsimjét;
 7. üdvözlöi a kenyai, a botswanai és a zambiai kormány feddhetetlenségét, amiért felemelik hangjukat Mugabe ellen, és mélyszégyen csalogásának ad hangot, hogy sok más afrikai kormány még mindig szemet huny a Mugabe-rezsim gátlottai felett;

2008. december 18., csütörtök

8. hangsúlyozza a zimbabwei népnek a politikai változás iránti kétségbeesett igényét, és elítéli Robert Mugabét, amiért nem tartja be az általa 2008. szeptember 15-én aláírt, kulcsfontosságú miniszteriumok Morgan Tsvangirai pártja számára történő átadására és politikai reformok bevezetésére irányuló megállapodás végrehajtását;
9. mély aggodalmának ad hangot, hogy az elnyomó, manipulatív és önző Mugabe-rezsim továbbra is meghiúsítja a zimbabwei nép elkeseredett igényét az azonnali, radikális és demokratikus változásra;
10. sürgősen felhív, hogy az afrikai országok és regionális intézmények – többek között a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség és különösen az Afrikai Unió mint a 2008. szeptember 15-i megállapodás szavatolója, valamint neves afrikaiak – fejtessen ki nagyobb nyomást a zimbabwei helyzet tisztességes és igazságos, a 2008 márciusában tartott hiteles választásokon alapuló megoldásának biztosítása érdekében, és hogy bárminemű politikai megállapodást kiegyensúlyozott módon felügyeljének;
11. felhívja a Tanácsot, hogy bátorítsa az Afrikai Uniót aktív beavatkozás esetén bevethető kontingensek összeállítására Zimbabwe civil lakosságának védelme érdekében;
12. felhívja a Tanácsot, hogy továbbra is éberen figyelje, milyen lehetséges következményekkel jár a régióra nézve a ZANU-PF által folytatott szándékos hanyagság és rossz kormányzás, amely destabilizálja Zimbabwét;
13. mély aggodalmának ad hangot a zimbabwei menekültek régióbeli helyzetét illetően, és helyteleníti a zimbabwei menekültek ellen a szomszédos országokban elkövetett erőszakos cselekedeteket; felszólítja a Bizottságot, hogy a menekülteket célzó pénzügyi és eszközbeli támogatási programok végrehajtása révén támogassa ezen szomszédos országokat;
14. nyomatékosan felszólítja az összes érdekelt felet és a nemzetközi közösséget, hogy a zimbabwei nép akaratát minden szinten hűen tükröző kormány megalakulásakor, és amikor a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásának kézzelfogható jelei mutatkoznak, legyen felkészülve Zimbabwe gazdasági és társadalmi helyreállításának támogatására;
15. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy fokozzák diplomáciai tevékenységüket Afrikában, hogy aktív támogatást biztosíthassanak a zimbabwei változásokhoz;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a G8-országok kormányainak, Zimbabwe és Dél-Afrika kormányának és parlamentjének, a Brit Nemzetközösség főtítkárnak, az Egyesült Nemzetek főtítkárnak, az Afrikai Unió bizottsága és végrehajtó tanácsa elnökeinek, a pánafrikai parlamentnek, valamint a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség és annak parlamenti fóruma főtítkárnak és kormányainak.

Nicaragua

P6_TA(2008)0641

Az Európai Parlament 2008. december 18-i állásfoglalása a nicaraguai emberi jogi aktivisták, a polgári szabadságjogok és a demokrácia elleni támadásokról

(2010/C 45 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,